

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](#)

PRÆFATIO.

Cum in prioribus continuatæ hujus Historiæ tomis crebra eaque luctuosa occurrerint argumenta, ex quibus Lutheranæ hæresis ortus, & progressus manifestabatur, sequentes tomi, ac præcipue præsens ordine XXXIII. illius exitum, seu potius mala inde exorta demonstrat. Ea vero fusiori calamo describere, supervacaneum fore existimo, cum illa ad hanc usque ætatem non modo Ecclesia jugibus lacrimis deploret, sed profani etiam Status exinde continuis diffensionum tumultibus se-

se agitari doleant. Ut vero certum, si-
deque dignum habeamus testimonium
turbarum, quas spurii hi Reformatores
jam sub primis sectæ suæ auspiciis susci-
tarunt, haud abs re fore censemus, coæ-
vi cuiusdam Scriptoris verba referre, ex
antiquis Annalibus Manuscriptis Augu-
stæ in celeberrima quadam Imperiali
Abbatia reservatis integra fide descripta,
ac Anno Domini 1654. prima vice pu-
blici juris facta. Hic Auctor histori-
cam suam relationem de ortu & pro-
gressu hæresum in Germania, præfer-
tim vero Augustæ Vindelicorum exor-
sus est ab anno Christi millesimo quin-
gentesimo decimo octavo, eamque us-
que ad annum millesimum quingentesi-
mum vigesimum tertium protraxit, usus
quidam stylo inculto, atque a Latini
sermonis puritate nonnunquam multum
alieno, vero tamen ac sincero; tantam
enim morum & Religionis barbariem,
quæ tum graffabatur, haud comptior de-
cebat oratio, quinimo idipsum veritati
Majestatem conciliaffe videtur, quod
simplici calamo descriptum. Porro
quædam omisimus, quæ vel minoris mo-
menti

menti, vel minus ad rem nostram con-
ducere videbantur, cetera vero omni fi-
delitate transcripsimus. Percipiamus
igitur hujus Scriptoris relationem, quæ
ita incipit:

Anno Domini 1518. Maximilianus Im-
perator diætam Augustæ ad festum S. Udal-
rici omnibus Principibus & membris Ro-
mani Imperii indixit. In quo conventu
convenerunt tres Reverendissimi Domini
Cardinales, Cajetanus, Gurcensis, & Mo-
guntinus ibidem investitus: Pluresque Re-
gum Oratores, Principes, Electores, & o-
mnes fere Germaniæ Principes, Duces, Mar-
chiones, Comites, Barones, ac Nobiles,
Communitates, cum magna parte Episco-
porum, qualis in Imperio supra triginta an-
nos visus non est.

Ad illam diætam etiam vocatus fuit Do-
ctor Martinus Luther Ordinis Eremitarum
S. Augustini ex Monasterio Wittenbergensi,
ubi Fridericus Dux Saxonie cum sua cu-
ria residentiam habebat: qui oriundus fuit
de Eisleben sub Dominio Comitum de Mans-
felden. Is Doctor Martinus cœpit scribere
atque prædicare contra potestatem Papæ,
& claves Ecclesiæ. Quare citatus venire
recusavit ad curiam, seu aliunde, nisi in
Germaniam, & non aliter, nisi sub salvo con-
ductu, de loco ad locum sibi placito, &

a 3

tuto.

tuto. Et hoc non nisi sigillis Cæsaris, & Electorum Principum literis roboratis, quod & factum fuit. Cum autem Augustam venisset, disputationem cum Doctore Joanne Eggio subire recusavit, nisi in partibus Saxonie. Quare ad Lipsiam sequentis anni dies disputationis indicta fuit. Cardinalis etiam Cajetanus Thomas tituli S. Sixti Legatus, ex quo disputationem recusavit, petit contra Lutherum juridicum processum, tanquam contra hæreticum, & Schismatum, & a Sede Apostolica condemnatum: quod sibi denegatum fuit, propter salvum scriptum conductum Cæsaris & Principum Electorum. Hunc Fridericus Dux Saxoniæ, Princeps Elector commensalem habuit, & ex tunc semper fovit, ac protexit.

D. Joannes Egk Theologus, Rector Universitatis Ingolstadiensis, Lipsiæ cum Luthero publice disputavit coram Notariis, & testibus, præsentibus Ducis Georgii Saxoniæ Consiliariis, atque tota Universitate, de potestate clavium, ac aliorum plurimorum errorum, fuitque ab Egkio Wiclephista & Hussita nominatus. Disputatione finita, disputata, ac narrata omnia sigillo Principis Georgii munita fuerunt, & ad Gymnasium Parisiense missa pro sententia ferenda. Parisienses autem post maturam examinationem, dederunt sententiam contra Lutherum tanquam hæreticum, & quod Egkius optime de fide Christiana sensisset.

Litera